

Ang mga Hudyo at ang Ideya ng Anti-Semitismo

22/12/2004|Huling na-update: 21/7/2024 14:50 (Mecca time)

Mohamed Khalifa Hassan

Ang Zionismo at pagkatapos ay ang estado ng Hebreo ay inakusahan ang mga tao ng mundo ng pagkapoot sa mga Hudyo sa ilalim ng tinatawag nitong "anti-Semitismo", at mula nang maitatag ang Israel sa Palestine ay masigasig itong ilakip ang paratang na ito sa mga Arabo at Islamikong tao, na nananawagan sa mga Arabong Hudyo na lumipat sa Palestine sa pagkukunwari na ang mga Arabo ay nakagawa ng mga krimen at masaker laban sa minoryang Arabong Hudyo.

Ang konsepto ng anti-Semitismo

Ang paggamit ng Zionismo ng konsepto ng anti-Semitismo Arabo at anti-Semitismo

Ang konsepto ng anti-Semitismo

Ang konsepto ng "anti-Semitismo" ay isang konsepto ng Hudyo-Zionista na literal na nangangahulugang "anti-Semitismo," at kung minsan ay isinasalin sa Arabe bilang "anti-Semitismo," "anti-Semitismo," at "anti-Semitismo." Tulad ng para sa mga "Semitismo", literal na nangangahulugan sila ng angkan ni Shem bin Noe, sumakanya nawa ang kapayapaan, at ito rin ay isang termino sa Bibliya kung saan ang mga lahi ng tao ay nahahati sa tatlong bahagi:

1. Ang mga Semita ay iniuugnay kay Shem bin Noe, sumakanya nawa ang kapayapaan, at karaniwang tinutukoy sa mga taong naninirahan sa Arabian Peninsula, sa Mesopotamia (sinaunang Iraq), at sa rehiyon ng Syria (ang mga naninirahan sa Syria, Lebanon at Palestine), bagaman kinuha ng Torah ang mga Cananeo mula sa pamilyang Semita at isinama sila sa mga tagapagtanggol bilang isang uri ng paghihiganti at sumpa.
2. Ang mga Hamites, na iniuugnay kay Ham bin Noe, sumakanya nawa ang kapayapaan, at nangangahulugang ang mga taong naninirahan sa kontinente ng Aprika na may kanilang kilalang kulay at katangian.
3. Ang mga Japhethian, na iniuugnay kay Japet na anak ni Noe, sumakanya nawa ang kapayapaan, ay ang pinagmulan ng mga taong

Indo-Europeo na naninirahan sa Malayong Silangan, mga bahagi ng sinaunang Malapit na Silangan (Persia) at mga taong Europeo. Ito ay isang etnikong dibisyon batay sa kulay.

Ang Anti-Semitismo ay tumutukoy sa pagkapoot ng mga taong Japhetiko at Hamitiko (Indo-Europeo at Aprikano) sa mga Semitikong tao. Ang "Anti-Semitismo" ay nabawasan sa mga Hudyo at ang natitirang mga Semita ay inalis mula sa kawan ng Semitismo, at ang mga Hudyo ay itinuturing na mga Semita na naninirahan sa mga lipunang di-Semitiko na mga lipunang Indo-Europeo.

Kahulugan ng anti-Semitismo ng mga Hudyo

"Ang mga Hudyong Europeo na nag-imbento ng terminong anti-Semitismo ay hindi kabilang sa mga Semita ngunit mga Europeo na naninirahan sa Europa mula pa noong 70 AD matapos palayasin ng mga Romano ang mga Hudyo mula sa Palestina at ikalat sila sa lahat ng mga bansa sa mundo sa kung ano ang kilala bilang pangkalahatang diaspora ng mga Hudyo."

Ang Jewish Encyclopedia ay nagsasaad sa kahulugan ng terminong "anti-Semitismo" na ito ay ginamit mula pa noong katapusan ng ikalabinsiyam na siglo upang tukuyin ang anumang organisadong kilusan laban sa mga Hudyo o anumang iba pang anyo ng pagkapoot sa mga Hudyo.

Ang termino sa pangkalahatan ay nangangahulugang pagkamuhi sa mga Hudyo, isang pagkapoot na nakatuon sa mga taong nagpapahayag ng Hudaismo o nagmula sa mga Hudyo, at samakatuwid ay naiiba mula sa medyebal na anti-Hudyo na hindi pagpaparaya dahil ang kawalang-pagpaparaya na ito ay relihiyoso at maaaring natapos sa pagbabalik-loob sa Kristiyanismo.

Ang teorya ng modernong anti-Semitismo ay batay sa pagkakaiba sa pagitan ng dalawang lahi: ang lahi ng Aryan at ang lahi ng Semitiko at ang pag-uugnay ng ilang natatanging katangian sa mga lahi na ito. Ang paniniwalang ito ay kumalat sa Alemanya, kung saan ang aktibidad ng mga Hudyo sa lahat ng larangan ng buhay ay nag-udyok ng pagkamuhi at pagkamuhi sa mga Hudyo ng mga Aleman.

Mahirap maiugnay ang kawalang-pagpaparaya laban sa mga Hudyo sa mga kadahilanang pangrelihiyon dahil sa mapagparaya na klima ng relihiyon noong panahong iyon, at dahil din sa mga Hudyo na sumulong sa lipunan habang nanghihina sa relihiyon.

Kasaysayan ng terminong

Mamamahayag Si William Marr ang unang gumamit ng terminong anti-Semitismo noong 1879 upang ilarawan ang kilusang anti-Hudyo.

Ang mga sulating anti-Hudyo ay nagsimulang lumitaw sa Alemanya, tulad ng mga isinulat ni Eugen Döhring laban sa soberanya ng mga Hudyo sa buhay ng Aleman at nananawagan para sa mga pamantayan upang iwasto ang sitwasyong ito, matapos ang kilusang ito ay impetively na itinaguyod ng Aleman na Chancellor Bismarck.

Ang "Anti-Semitic Society" ay lumitaw matapos itong makakolekta ng 255,000 lagda na nananawagan para sa pagpapaalis ng mga Hudyo, at nagkaroon ng ilang mga demonstrasyon sa ilang mga lungsod sa Alemanya bilang suporta sa kalakaran na ito. Ang mga Hudyo ay inakusahan ng ritwal na pagpatay (singil sa dugo) laban sa kanila sa Middle Ages.

Ang anti-Semitikong partido ay nanalo ng 15 upuan noong 1893 sa Reichstag, ang kilusang anti-Semitiko ay kumalat mula sa Alemanya hanggang sa natitirang bahagi ng Europa, at ang pag-uusig sa relihiyon sa Russia ay na-renew noong 1881. Ang isang anti-Semitikong grupo ay nabuo sa Austria noong 1895 at ang mga lantarang anti-Semitiko na administrasyon ay nabuo sa Vienna, na pinamumunuan ni Karl Lueger. Sa Hungary, ang singil ng ritwal na pagpatay ay lumitaw noong 1882. Ang kababalaghan ay umabot sa Pransya (ang tagapanguna ng pagpapalaya ng mga Hudyo) at ang anti-Hudyo na propaganda ay kumalat nina Paul Ponto at Edward Drummont, may-akda ng "Jewish France" (1886).

Sa Inglatera, Italya at Estados Unidos, lumitaw ang mga anyo ng anti-Semitismo. Sa unang internasyonal na kumperensya sa anti-Semitismo, hiniling ang mga panatikong paghihigpit laban sa mga Hudyo. Si Houston Stuart Chamberlain ay nagbigay ng isang pilosopikal na batayan sa konseptong ito sa pamamagitan ng paglalagay ng mga Aleman sa tuktok ng sangkatauhan at ang mga Hudyo sa ibaba ng hagdan ng sangkatauhan.

Ang paglalathala ng Mga Protokol ng mga Matatanda ng Zion pagkatapos ng Unang Digmaang Pandaigdig ay sumuporta sa anti-Semitiko na kalakaran, dahil ang mga Protokol ay nagpakita ng pagnanais ng mga Hudyo para sa soberanya ng mundo at humantong sa muling pagkabuhay ng anti-Semitikong propaganda. Ang marahas na pag-aalsa laban sa mga Hudyo ay sumiklab sa Hungary noong 1920. Sa Estados Unidos, sinuportahan ni Henry Ford ang kilusang anti-Hudyo sa moral at pinansyal. Sa Alemanya, ginawa ni

Adolf Hitler ang anti-Semitismo na isa sa mga pangunahing prinsipyo ng plataporma ng kanyang Partido Nazi.

Mga kamalian ng terminong

Mapapansin na ang terminong anti-Semitismo ay implikado na naglalaman ng maraming mga makasaysayang at etnikong kamalian, dahil ang mga Hudyo Europeo na nag-imbento ng terminong ito ay hindi kabilang sa mga Semita, ngunit mga Europeo na naninirahan sa Europa mula pa noong 70 AD matapos palayasin ng mga Romano ang mga Hudyo mula sa Palestina at ikalat sila sa lahat ng mga bansa sa mundo sa kung ano ang kilala bilang pangkalahatang diaspora ng mga Hudyo. Ang mental at pisikal na kalagayan ng mga Hudyo na nagkalat sa mga bansang Europeo, nawala ang mga katangiang Arabo (Semitiko) at naging mga Europeo, ay nagbago sa pamamagitan ng ilang mga kadahilanan:

- Ang klima at heograpikal na kadahilanan na ginawa ng mga Hudyo na nawala ang kanilang mga katangiang etniko ng Arabo, kaya nagbago ang kanilang kulay at nagbago ang kanilang isipan.
- Ang pag-aasawa sa pagitan ng mga Hudyo at Europeo kasunod ng pagbabalik-loob ng isang malaking bilang ng mga Hudyo sa Kristiyanismo pagkatapos ng paglitaw at paglaganap nito sa Europa. Ang pagbabalik-loob na ito sa Kristiyanismo ay naganap alinman sa kusang-loob o bilang resulta ng pag-uusig ng mga Kristiyanong simbahan sa mga Hudyo noong panahong medyebal. Ang mga Kristiyanong Hudyo ay pumasok sa isang relasyon ng pagkakaibigan sa mga Kristiyano sa lipunang Europeo, nagbago ng kanilang dugo, at ang kanilang angkan ay binago sa mga Indo-Europeo, unti-unting nawala ang kanilang mga katangiang Arabo (Semitiko).

Dapat nating ituro dito ang pangangailangan na iwasto ang terminong ito at linawin ang mga sinasadyang pagkakamali at kamalian nito. Kabilang sa pinakamahalagang pagwawasto na kinakailangan ay ang mga sumusunod:

- Ang termino ay tumutukoy sa pagkamuhi at pagkapoot sa mga Hudyo para sa mga subjective na kadahilanan dahil sa likas na katangian ng mga pamayanang Hudyo at ang likas na katangian ng pagkatao ng mga Hudyo, pati na rin ang mga panlabas na kadahilanan na bumuo ng ideya ng pagkamuhi sa mga Hudyo sa European psyche.
- Ang konsepto ng pagkamuhi sa mga Hudyo ay limitado sa kanila at mali na i-generalize ito upang isama ang lahat ng mga Semite.

- Ang konsepto ng pagkamuhi sa mga Hudyo ay isang konsepto ng Kanluran at tumutukoy sa isang kababalaghan sa Kanluran at hindi umiiral sa Silangan, lalo na sa Semitikong (sinaunang Arabo) Silangan o sa Islamikong Silangan, dahil ang pagkamuhi sa mga Hudyo sa Kanluran ay resulta ng isang problema na binuo ng Kanluran at tinawag na problema ng mga Hudyo. Ang mga Hudyo ay hindi isang problema para sa mga tao sa Silangan. Bumalik sa mga mapagkukunan ng kasaysayan ng mga Hudyo, ang mga terminong "problema ng mga Hudyo" at "anti-Semitismo" ay hindi umiiral sa leksikon ng relasyon sa pagitan ng mga Hudyo at mga tao sa Silangan, ngunit laganap sa leksikon ng mga relasyon sa pagitan ng mga Hudyo at mga mamamayang Kanluranin.
- Ang mga Hudyo sa Kanluran ay hindi "Semites" dahil mula noong 70 AD sila ay naging mental at etnikong Europeo, tulad ng ipinaliwanag sa itaas.

Ang Paggamit ng Zionismo ng Konsepto ng Anti-Semitismo

"Sa ilalim ng terminong anti-Semitismo, ang pangunahing pag-unawa sa kasaysayan ay nagiging isang racist na pag-unawa na naglalagay sa mga Israelita sa tabi at ang buong sangkatauhan sa kabilang banda, at kahit na ang pangkalahatang kasaysayan ng sangkatauhan ay nagiging kasaysayan ng anti-Semitismo."

Ang Zionismo ay nag-imbento ng konsepto ng "anti-Semitismo" at nagsimulang gamitin ito upang makamit ang mga interes nito matapos na kinuha ng mga pinuno ng Zionista ang kababalaghan ng anti-Semitismo bilang isang dahilan upang paghiwalayin ang mga pamayanang Hudyo sa Europa mula sa mga pamayanang Kristiyano kung saan sila nakatira, at sa batayan nito ay binuo ang pambansang ideya na nakadirekta sa pagtatatag ng tinatawag na pambansang tahanan para sa mga Hudyo.

Ang isa

sa mga unang Zionist thinkers na nag-aral ng kababalaghan ng anti-Semitismo ay si Leo Pinsker na binigyang-kahulugan ito bilang isang pathological phenomenon at isang permanenteng sikolohikal na kumplikado na nakaapekto sa European Christian man, at hindi lamang ito isang panlipunan o pang-ekonomiyang kababalaghan tulad ng pinaniniwalaan ng marami.

Ang anti-Semitismo, sa pananaw ni Pinsker, ay pagkamuhi sa estranghero, at hangga't ang mga Hudyo ay isang minorya saanman sila nakatira, sila ay

tulad ng mga multo na pinagmumultuhan sa lahat ng dako, mga estranghero sa lahat ng mga tao na likas na kinamumuhian ang lahat ng bagay na banyaga sa kanila.

Samakatuwid, ang unang dahilan para sa pagkamuhi sa mga Hudyo ay hindi sila kabilang sa mga bansa kung saan sila nakatira, at samakatuwid ay isang hindi kanais-nais na elemento, kahit na sinusubukan ng mga grupong Hudyo na baguhin ang kanilang sitwasyon sa loob ng mga komunidad na ito, ang pagbabago ng mga Hudyo ay hindi magdadala ng kasiyahan ng karamihan.

Iyon ang dahilan kung bakit iginiit ni Pinsker na ang mga Hudyo ay dayuhan sa mga lipunan kung saan sila nakatira, at ang pangarap ng kanilang pagsasama sa mga lipunang ito ay hindi maaaring maisakatuparan. Ito, sa kanyang pananaw, ay hindi dahil ang mga Hudyo ay hindi maaaring magsama, ngunit dahil ang karamihan ay hindi papayagan silang gawin ito.

Dahil dito, ang kanyang solusyon ay ilipat ang mga Hudyo mula sa kanilang mga lugar patungo sa isang piraso ng lupain na pag-aari nila at maging isang normal na bansa, at nagbabago ang abnormal na sitwasyong ito, ayon kay Pinsker.

Dapat pansinin na hindi iginiit ni Pinsker na ang lupaing ito na tinutukoy niya ay ang lupain ng Palestina mismo, ngunit iminungkahi niya ang isang lupain na angkop para sa kasalukuyang pag-areglo ng mga Hudyo bilang bahagi ng kontinente ng Amerika, halimbawa, kung saan maaaring makumpleto ng mga Hudyo ang kanilang pagpapalaya.

Ipinapakita nito na ang impluwensya ni Pinsker ay naiimpluwensyahan ng mga ideyang libertarian na nakikita ang prinsipyo ng pagpapalaya ng mga Hudyo bilang batayan para sa paglutas ng problema ng mga Hudyo, pati na rin ang kanyang pagnanais na tanggapin ang mga Hudyo sa pantay na kalagayan sa mundo sa ibang mga tao, isang ideya na nagmula sa mga prinsipyo ng pagkakapantay-pantay na ipinalaganap ng Rebolusyong Pranses. Ipinahayag niya ang kanyang mga pananaw sa Zionista sa isang artikulo na pinamagatang "Self-Emancipation: An Appeal from a Russian Jew to His People."

Paggamit ng "anti-Semitismo" ni Herzl Sa

pananaw ni Theodor Herzl, ang anti-Semitismo ay isang napaka-kumplikadong kilusan. Inaangkin ni Herzl na nauunawaan niya ang lihim ng

anti-Semitismo na ito, na nagsasabi na tinatrato niya ang kilusang anti-Semitiko bilang isang Hudyo ngunit walang takot o pagkamuhi dito.

Nakikita niya ang malupit na elemento sa kilusang ito, kabilang ang minana na kawalang-pagpaparaya, pampublikong kompetisyon sa komersyo, hindi pagpaparaya sa relihiyon, pati na rin ang isang elemento ng pagtatanggol sa sarili. Hindi isinasaalang-alang ni Herzl ang problema ng mga Hudyo bilang isang problema sa lipunan o relihiyon, kahit na kung minsan ay tumatagal ito ng ganitong katangian. Sa kanyang pananaw, ang problema ay isang pambansang problema, at upang malutas ito ay dapat na itinatag bilang isang internasyonal na usaping pampulitika na tatalakayin at matugunan ng mga sibilisadong bansa sa mundo.

Para kay Herzl, ang mga Hudyo ay isang tao, anuman ang iba't ibang mga bansa at sistema kung saan sila nakatira. Sinubukan nilang makihalubilo sa mga pambansang komunidad kung saan sila nakatira, pati na rin upang mapanatili ang kanilang pamana at relihiyon ng mga Hudyo, ngunit nabigo dahil ang mga bansa kung saan sila nakatira ay hindi pinapayagan na gawin ito.

Sinabi niya na walang katuturan para sa mga Hudyo na maging masunurin na makabayan sa mga bansang ito, at walang katuturan din para sa mga Hudyo na isakripisyo ang buhay at kagamitan para sa mga bansang ito, tulad ng ginagawa ng mga mamamayan. Ito rin ay walang katuturan para sa mga Hudyo na subukang mag-ambag sa katanyagan ng bansang ito at itaas ang katayuan nito sa agham at sining o pagyamanin ito sa pamamagitan ng kalakalan.

Sa mga bansang ito, sabi ni Herzl, ang mga Hudyo ay itinuturing na mga dayuhan, na ang karamihan ay karaniwang nagpapasya kung sino ang dayuhan at tinutukoy ang relasyon nito sa kanya batay sa kapangyarihang taglay nila. Samakatuwid, sinabi niya na walang katuturan para sa isang Hudyo na ipahayag ang kanyang katapatan sa mga bansang ito at ang kanyang pagsunod sa kanilang mga batas.

Ang estadong Hudyo na itinaguyod ni Herzl ay hindi makapinsala sa mga pinagsama, aniya, mga Hudyo na natatakot para sa kanilang pera at mga karapatan na nakuha sa bansa kung saan sila nagsanib. Tiniyak ni Herzl sa mga nagsasama na Hudyo na ang paglikha ng isang estado ng mga Hudyo ay pabor sa kanila kahit na hindi sila lumipat dito, dahil makakahanap sila ng kanlungan anumang oras na sila ay nanganganib o walang katiyakan sa bansang kanilang tinitirhan.

Inakusahan ni Herzl ang mga assimilated na Hudyo na isang kadahilanan sa pagpapalakas at muling pagbuhay ng anti-Semitismo sa mga lugar kung saan hindi ito umiiral, dahil maraming mga anti-Semit ang nagmula sa mga Hudyo na nagtatago sa likod ng mga kurtina ng kawanggawa upang gumana laban sa kawalang-katatagan ng mga inuusig na Hudyo sa kanilang sariling mga bansa.

Naniniwala si Herzl na ang mga pangunahing kapangyarihan ay dapat magtrabaho sa kanilang bahagi upang matulungan ang mga Hudyo na mapupuksa ang anti-Semitismo sa pamamagitan ng paglikha ng isang estado kung saan ang mga Hudyo ay paalisin at alisin ang elemento ng mga Hudyo, sa gayon ay tinatapos ang kababalaghan ng anti-Semitismo.

Sa gayon ay ginagawa ni Herzl ang anti-Semitismo na isang problema ng Kanluraning mundo, hindi lamang isang problema ng mga Hudyo. Nilinaw ni Herzl ang pananaw na ito sa Unang Kongreso ng Zionista na ginanap sa Basel noong 1897.

Naniniwala rin si Herzl na ang elemento ng mga Hudyo sa anumang lipunan ay isang hindi maayos at mapanghimagsik na elemento sa loob ng lipunang Europeo, at ito ay may kaugnayan sa likas na katangian ng Hudyo, dahil siya ay likas na hindi maaaring mamuhay kasama ang ibang mga tao, at kung siya ay nabubuhay, ito ay isang mapanirang elemento ng kapangyarihan ng mga taong ito at isang instigator ng rebolusyon at pagbabalik-loob ng sitwasyon.

Ibinatay ni Herzl ang pananaw na ito sa kanyang pakikipag-ugnayan sa mga hari at pinuno ng Europa, na naglalarawan sa kanila na ang kaligtasan ng mga Hudyo sa loob ng mga lipunang pinamumunuan nila ay hindi para sa interes ng mga lipunang ito o ng kanilang mga pamahalaan, at na ang mga pamahalaang ito ay dapat samakatuwid ay hikayatin ang ideya ng Zionismo at ang pagtatatag ng isang tahanan ng mga Hudyo upang ang mga pamahalaang ito ay mapupuksa ang mga elemento na sumasalungat dito.

Paggamit ng "anti-Semitismo" sa interpretasyon ng kasaysayan ng mga Hudyo Hindi

lamang ginamit ng mga pinuno ng Zionista ang ideya ng anti-Semitismo upang maglingkod sa mga pambansang layunin ng mga Hudyo sa moderno at kontemporaryong kasaysayan ng mga Hudyo, ngunit ipinakita rin nila ang konseptong ito sa kasaysayan ng mga Hudyo sa nakaraan at muling binigyang-kahulugan ito mula sa pananaw ng konsepto ng anti-Semitismo

upang ang sinaunang at medyebal na kasaysayan ng mga Hudyo ay nauunawaan lamang ngayon sa pamamagitan ng anti-Semitismo.

Nangangahulugan ito na sa sinaunang kasaysayan, ang relasyon ng mga Hudyo sa mga taong kanilang tinitirhan o nakipag-ugnay ay binigyang-kahulugan sa loob ng balangkas ng teorya ng anti-Semitismo.

Ang panuntunan na sinusunod ng mga mananalaysay ng Zionist, kung gayon, ay ang kasaysayan ng mga Hudyo ay isang kasaysayan ng anti-Semitismo, at ang sinumang lumalabag sa pagkapoot sa mga Hudyo at nagiging sanhi ng kanilang pagdurusa ay anti-Semitiko.

Ang pangunahing pag-unawa sa kasaysayan ay nagiging isang racist na pag-unawa na naglalagay sa mga Israelita sa isang panig at ang buong sangkatauhan sa kabilang panig, at ang pangkalahatang kasaysayan ng sangkatauhan ay nagiging pagkapoot sa mga Hudyo, o kung ano ang tinatawag na kasaysayan ng anti-Semitismo. Samakatuwid hindi nakakagulat na makahanap ng isang piraso ng mga makasaysayang aklat na isinulat ng mga mananalaysay na Hudyo na pinamagatang Kasaysayan ng Anti-Semitismo.

Mapapansin natin dito na ang projection ng konsepto ng anti-Semitismo sa sinaunang kasaysayan ay naglalaman ng isang malaking kamalian ng Zionista, na kung saan ay upang tingnan ang mga Hudyo sa sinaunang mundo bilang tanging mga kinatawan ng Semitikong elemento, sa kabila ng katotohanan na sila ang pinakamahina na kinatawan ng elementong ito dahil sa kanilang diaspora at paghahalo sa ibang mga tao.

Sa sinaunang kasaysayan, ang mga Semita ay pangunahing kumakatawan sa mga Arabo ng Tangway ng Arabia, ang pinagmulan ng mga Semita, ang kanilang bansa ay kumakatawan sa "unang duyan" ng mga Semita at ang kanilang wika ay kumakatawan sa "inang wika ng mga Semita".

Sa sinaunang kasaysayan, hindi natin maaaring pag-usapan ang mga anti-Semite sa unibersal na kahulugan ng salitang "Semite", at ang relasyon ng mga sinaunang tao ay hindi maaaring hatulan na batay sa pagkapoot ng lahi. Ang mga sinaunang mapagkukunan ng kasaysayan, anuman ang kanilang lokasyon, ay hindi tumutukoy sa anumang komprehensibong anti-rasismo sa pagitan ng mga tao at mga tao.

Oo, maaaring mayroong isang tiyak na pananaw sa kataas-taasan, ngunit hindi ito naging isang kabuuang pagkapoot sa isang partikular na tao at hindi naging isang pamantayan para sa mga relasyon sa pagitan ng mga tao.

Samakatuwid, ang konsepto ng "anti-Semitismo" ay isang modernong konsepto na ipinakita sa sinaunang kasaysayan at ginamit upang ipaliwanag ang relasyon ng mga Hudyo sa iba sa sinaunang at medyebal na kasaysayan, tulad ng paggamit nito upang ipaliwanag ang relasyon ng mga Hudyo sa iba sa moderno at kontemporaryong kasaysayan. Sa kauna-unahang pagkakataon, ang kasaysayan ay isinulat mula sa pananaw ng pag-ibig ng mga tao para sa isang tao o pagkamuhi ng mga tao.

Ang mga Arabo at anti-Semitismo

"Ang pamayanang Arabo Muslim ay nagtakda para sa mga Hudyo pati na rin ang mga Kristiyano ng isang lehitimong katayuan sa relihiyon na ginagarantiyahan ang legal at relihiyosong proteksyon, dahil sila ay inuri bilang mga Tao ng Aklat at dhimmis sa mga Muslim, na nakamit para sa kanila ang isang ligtas at matatag na buhay sa loob ng komunidad ng Muslim."

Upang hindi masira ang teorya sa pangkalahatang aplikasyon nito sa kasaysayan ng tao, natural lamang na ang palaso ng anti-Semitismo ay nakatuon sa lahat ng mga tao nang walang pagbubukod, at ang mga Arabo ay kabilang sa mga pinakamahalagang tao na inakusahan ng anti-Semitismo. Ang pangkalahatang kasaysayan nito ay isinulat ng mga mananalaysay ng Zionista mula sa pananaw ng pagkapoot at poot, bagaman ang lahat ng kasaysayan ng Arabo ay nagpapatotoo sa mabuting relasyon sa mga Hudyo, at ang mga obhetibong mananalaysay ng mga Hudyo bago ang paglitaw ng Zionismo ay itinuturing ang buhay ng mga Hudyo sa mundo ng Arabo at Islam na kumakatawan sa ginintuang panahon sa kasaysayan ng mga Hudyo.

Ang akusasyon ng anti-Semitismo ng mga Arabo ay mali

, at ang katotohanan na kinukuha natin ang kasaysayan ng relasyong Hudyo-Muslim bilang matibay na patunay ng kasinungalingan ng teoryang anti-Semitiko.

Ang tanong dito ay: Kung ang teorya ng anti-Semitismo ay isang teoryang etniko, paano maitataas ang akusasyon ng anti-Semitismo laban sa mga Arabo, na mga Semite?

Ang paggawa ng paratang na ito ay nagsasangkot ng maraming mga makasaysayang at etno-lahi na kamalian. Kabilang sa pinakamahalaga sa mga kamalian na ito:

- Ang mga Arabo ay "Sem" at kumakatawan sa unang pinagmulan ng mga Semita at ang mga Arabo ay hindi maaaring kamuhian ang kanilang sarili bilang mga Semita at apihin ang kanilang sarili at labanan ang kanilang lahi.
- Ang pag-akusa sa mga Arabo ay pagtanggì sa Semitismo ng mga Arabo at na ang mga Hudyo lamang ang kumakatawan sa mga Semita.
- Ang mga Arabo ay hindi kailanman inuusig ang mga Hudyo sa kasaysayan dahil sa kanilang lahi o relihiyon. Ang data ng kasaysayan ng mga Hudyo at ang mga pagtatapat ng mga mananalaysay na Hudyo ay nagpapatunay na ang mga bansang Arabo at Muslim ay palaging isang kanlungan para sa mga Hudyo na tumakas sa pag-uusig sa Europa, maging para sa relihiyon o etnikong mga kadahilanan, tulad ng inaangkin ng mga Hudyo.
- Ang pag-akusa sa mga Arabo ng anti-Semitismo ay bahagi ng unibersalisasyon ng teorya ng anti-Semitismo sa buong mundo. Kasabay nito, ang mga Semita ay nakakulong sa mga Hudyo, at ito ay may dalawang kamalian: ang pag-akusa sa lahat ng sangkatauhan ng anti-Semitismo, at pagkilala sa mga Hudyo lamang bilang mga Semite. Ito ay tulad ng kung ang pagkapoot ng tao sa mga Hudyo ay lahi-etniko.
- Ang anti-Semitismo ay isang imbensyon ng mga Hudyo sa Europa na walang kinalaman sa mga bansang Arabo at may kaugnayan sa problema ng mga Hudyo sa Europa.

Sa pag-unlad ng paglaban ng mga Arabo sa proyektong Zionista, ang mga Arabo ay inakusahan ng anti-Semitismo, na humahadlang sa proyektong Zionista, inuusig ang mga minoryang Hudyo sa mga bansang Arabo, at gumawa ng mga masaker laban sa mga minoryang ito upang itulak silang lumipat sa Palestine bago at pagkatapos ng pagtatatag ng estado.

Ang pagsasama ng mga Hudyo sa kapaligiran ng Arabo

Sa katunayan, ang obhetibong mananaliksik ng mga kalagayan ng mga Hudyo ng Arabo at Islamikong mundo sa modernong panahon ay lubos na alam na ang mga Hudyo ay nanirahan sa rehiyong Arabo at Islamiko nang permanente at matatag at ganap na isinama sa Arabo-Islamikong kapaligiran sa pampulitika, pang-ekonomiya, panlipunan at kultural na antas sa paraang hindi nangyari sa mga Hudyo sa anumang iba pang lipunan.

Ang komunidad ng Arabo-Muslim ay bukas sa mga Hudyo, at ang kanilang paninirahan sa mga kapitbahayan ay hindi limitado tulad ng nangyari sa Kristiyanong Europa, kung saan ang minoryang Hudyo at ang mayoryang Kristiyano ay ganap na pinaghiwalay sa pamamagitan ng paghihiwalay ng mga Hudyo sa mga kapitbahayan at hindi pinapayagan silang makitungo sa mas malaking komunidad.

Ang ghetto ay naging isang estado sa loob ng isang estado sa lawak na pinagpala ng Zionismo ang medyebal na ghetto sa Kristiyanong Europa, dahil napanatili nito ang katangiang Hudyo at pinoprotektahan ito mula sa pagkawala sa loob ng lipunang Europeo dahil sa patakaran ng paghihiwalay o kumpletong paghihiwalay sa pagitan ng mga pamayanang Hudyo at Kristiyano sa lungsod ng Europa.

Tulad ng para sa pamayanang Arabong Muslim, itinatag nito para sa mga Hudyo at Kristiyano pati na rin ang isang lehitimong katayuan sa relihiyon na ginagarantiyahan siya ng legal at relihiyosong proteksyon. Ang mga Hudyo at Kristiyano ay inuri bilang Mga Tao ng Aklat at Dhimmis sa mga Muslim, na nagdala sa kanila ng isang ligtas at matatag na buhay sa loob ng komunidad ng Muslim.

Ang mga Tao ng Aklat ay nakamit ang kanilang kalayaan at kalayaan sa relihiyon sa liwanag ng Islamikong pagkilala sa Hudaismo at Kristiyanismo, na hindi nakamit para sa mga Hudyo noong Gitnang Panahon sa Europa, na tinanggihan ang relihiyong Hudyo at hindi kinikilala ito, at inuri ang mga Hudyo bilang mga hindi mananampalataya na hindi naniniwala kay Hesus, sumakanya nawa ang kapayapaan, at bilang mga pumatay kay Kristo, sumakanya nawa ang kapayapaan, at karapat-dapat sa walang iba kundi pag-uusig, habang pinapanatili sila para sa isang teolohikal na bagay, na kung saan sila ay mga saksi ni Hesus, sumakanya nawa ang kapayapaan, at ang kanyang tawag at pag-iral.

Sa gayon pinagsama ng Simbahang Kristiyano ang pag-uusig sa mga Hudyo sa pangangalaga ng mga Hudyo sa parehong oras, at ang ideya ng ghetto ng mga Hudyo ay nakamit ang layuning ito.

Katibayan ng hindi pag-uusig ng mga Arabo sa minoryang Hudyo

Sa pagtatatag ng kilusang Zionista at pagtugis nito sa pampulitikang proyekto nito sa Palestine, ang pananaw ng mga Arabo at Muslim sa mga Hudyo na naninirahan sa mga bansang Arabo at Islamiko ay hindi nagbago, at ang paglaban ng mga Arabo sa Palestina ay nakatuon laban sa mga

Hudyo na nandayuhan mula sa Europa at sa ibang lugar at dumating upang agawin ang Palestine at agawin ito mula sa mga Arabo.

Mayroong sapat na katibayan na ang pag-uusig ng mga Arabo sa mga minoryang Hudyo ay hindi nabuo, ang pinakamahalaga sa mga ito ay:

1. Tinanggihan ng karamihan ng mga Hudyo sa mundo ng Arabo ang aktibidad ng Zionista na nag-uudyok na lumipat at tinanggihan ang ideya ng paglipat sa Palestine dahil sa kanilang paninirahan sa kanilang sariling mga bansa at dahil maaari silang bisitahin ang Palestine anumang oras. Ang relasyon sa pagitan ng mga minoryang Hudyo sa mundo ng Arabo at Muslim sa Palestine ay pinalakas ng patuloy na pagbisita sa Palestine at ng mga relasyon sa mga Hudyo ng Palestine.
2. Ang imigrasyon ng mga Arabong Hudyo sa Palestina ay naantala hanggang matapos ang pagtatatag ng Israel, bagaman ang kilusang imigrasyon ng mga Hudyo na inilunsad ng Zionismo ay nagmula pa sa pagtatapos ng ikalabinsiyam na siglo, nang ang mga Hudyo ay nagsimulang dumaloy sa sunud-sunod na mga pangunahing paglipat sa Palestina, at ang mga Hudyo ng mundo ng Arabo at Islam ay nanatili sa kanilang mga bansa nang walang pag-uusig at walang pagnanais na lumipat.
3. Ang aktibidad ng Zionista sa mga Hudyo ng mundo ng Arab at Islam ay matagal nang nararapat, at ang Zionismo ay hindi umasa sa proyekto nito sa mga Arabong Hudyo, dahil ito ay isang proyekto ng mga Hudyo sa Kanluran na tumutugon sa isang problema ng mga Hudyo sa Kanluran na hindi umiiral sa mundo ng Arab at Islam sa pangkalahatan. Samakatuwid, ang aktibidad ng Zionista sa mga Hudyo ng mundo ng Arab at Muslim ay hindi naging malakas hanggang ilang taon bago ang pagtatatag ng Estado ng Israel.
4. Ang paglipat ng mga Hudyo mula sa mundo ng Arabo patungong Israel ay hindi resulta ng pag-uusig ng mga Arabo ngunit resulta ng malakas na panggigipit ng Zionista na kalaunan ay pinilit silang umalis sa kanilang mga bansang Arabo at lumipat sa Israel.

mananaliksik sa Ehipto na dalubhasa sa pag-aaral ng mga relihiyon

Mga Mapagkukunan

1- Dr. Ahmed Sousse: Mga Arabo at Hudyo sa Kasaysayan, Al-Arabi para sa

Pag-print, Paglalathala at Pamamahagi, Ikapitong Edisyon, Damascus (walang petsa).2- Samuel Ettinger: Mga Hudyo sa Mga Bansang Arabo, Ang Mundo ng Kaalaman, Kuwait, 1995.3- Abdel Wahab Al-Messiri: Ensiklopedya ng mga Hudyo, Hudaismo at Zionismo, Volume Two, Dar Al-Shorouk, Cairo, 1999.4 - Dr. Ali Ibrahim Abdo at Khairia Qasimia: Mga Hudyo ng mga Bansang Arabo, Beirut, 1971.5 - Dr. Mahasen Muhammad Al-Waqqad: Jews in Mamluk Egypt in the Light of the Geniza Documents, Egyptian General Book Organization, History of the Egyptians Series, No. 135, Cairo, 1999.6 - Dr. Mohamed Khalifa Hassan: The Zionist Movement and its Relation to the Jewish Religious Heritage, Center for Oriental Studies, Cairo University, 1997.7 - Amnon Rubinstein: Europe and Anti-Semitism, Haaretz, 29/4/20028 - Jacob B. Agus, Ang Kahulugan ng Kasaysayan ng mga Hudyo, Abelard - Schuman, N.Y., 1963.9 - Encyclopedia Judaica, Tomo 3, Jerusalem.10 Charles Glock at R. Stark, Christian Beliefs at Anti - Semitism, Harper at Row, N.Y., 1960.11 - James Parkes, Ang Salungatan ng Simbahan at ang Sinagoga, Isang Pag-aaral sa Pinagmulan ng Anti - Semitismo, Isang thenium, New York, 1969.12 - Leon Poliakov, Ang Kasaysayan ng Anti - Semitismo, Schocken Books, N.Y., 1974.13- Ang Standard Jewish Encyclopedia, ed, ni Cecil Roth, Massada pub. Co. Jerusalem, 1960.14 G. Selznick at S, Steinderg, Ang Tenacity of Prejudice, Anti - Semitism sa Cotemporary America, Harper at Row, N.Y., 1969.

Anunsyo